

ріона найпрочутія отъ сичкытъ Лидійцы дошлы въ Ет-рурія. Найподирь, ножьтъ му пронизва младоженеца Клеомена, който бѣ са обѣщаль на супругата си да ѿ донесе богаты корысти отъ неприятелитъ, но който не щѣлъ былъ вече да я види.

Адрасть киши отъ гнѣвъ като гледа смъртьта на възлюбленыя си сынъ, смъртьта на много воеводы и побѣдата която избѣгва изъ ржцѣтъ му. Фалантъ, протегнхтъ предъ краката му, прилича на полузаклана жертва която иска да избѣгне священныя ножъ и да побѣгне далечъ отъ жьртвенника. На Адраста бѣ вече доста една минута за да довърши погубваньето на Лакедемонянина.

Фалантъ, потѣнхлъ въ кръвьта си и въ тѣзи на войнытъ които са бѣяхъ заедно съ него чува виковетъ на Телѣмаха който тичаше да му помогне. Въ тѣзи минута животътъ му са връща; облакътъ който вече покрываше очитъ му са прѣсва. Давнійцытъ като осѣтихъ туй неожидано нападанье напущатъ Фаланта за да отидѣтъ да отблѣсяхтъ единъ врагъ поопасенъ. Адрасть прилича на тигръ отъ нектытъ на който събранытъ пастыри отърватъ лова който е готовъ за да погълне. Телѣмахъ го търси въ туй счешкванье и иска съ единъ ударъ да свърши войната и да отърве съюзницитъ отъ непримиримыя имъ врагъ.

Но Юпитеръ не искаше да достави на Телѣмаха една побѣда толкози бърже и толкози лесно. Сама Минерва искаше да испыта той подѣлгы затрудненія за да са научи подобрѣ да управлява челоуѣцытъ. Нечестивытъ прочее Адрасть бѣ опасенъ съ помощьта на боговетъ, за да са даде случай на Телѣмаха да придобие поголѣма слава и добродѣтель. Единъ облакъ който Юпитеръ събра въ въздуха отърва Давнійцытъ и единъ страшенъ грѣмъ възвѣсти волята на боговетъ; сѣкашъ че вѣчнытъ сводове на высокыя Олимпъ щѣхъ да са съборѣхтъ връху главытъ на слабытъ смъртны: молниитъ цѣпяхъ облацитъ отъ едина полюсъ до другыя; и като заслѣпявахъ очитъ чрезъ блѣскавыя си огнь тосъ часть пакъ хвърляхъ въ дълбокъ мракъ бѣднытъ челоуѣцы. Изобилныйтъ дѣждь който са пролѣ тосъ часть раздѣли двѣтъ воюющы войскы.